

Прозорий видобуток – незворотні зміни енергетичного сектору України

Policy Paper

Дана брошура підготовлена аналітичним центром DiXi Group в рамках проекту «Підготовка та просування нормативно-правової бази для розкриття компаніями платежів у видобувній сфері в контексті реалізації Ініціативи прозорості видобувних галузей з України. Другий етап», який виконується за підтримки Міжнародного фонду «Відродження».

За додатковими копіями цієї брошури та інформацією, будь ласка, звертайтеся:

Аналітичний центр DiXi Group

02095 Київ, вул. Срібнокільська 24, а/с 68

author@dixigroup.org

Дослідження також доступне для завантаження на веб-сайті «Українська енергетика UA-Energy.org» (розділ «Публікації»).

Резюме	4
Реформа енергосектору та питання прозорості	5
Новий формат звітності	7
Особливості нових правил	10
<i>Комплексний вплив на енергосектор</i>	10
<i>Євроінтеграція</i>	11
<i>Запровадження стандарту ІПВГ</i>	15
<i>Позитивні сигнали для бізнесу</i>	16
Вигоди для всіх	19
Як звітуватимуть компанії	22
<i>Додаток: Проект Закону «Про розкриття інформації у видобувних галузях»</i>	26

Прийняття Закону «Про розкриття інформації у видобувних галузях» дасть змогу кожному українцю ознайомитися із звітністю про податкові платежі компаній до державного та місцевих бюджетів, обсяги видобутку, кінцевих бенефіціарних власників, перелік видобувних проектів та інше. Ця інформація буде доступна публічно, у зрозумілому форматі. Тобто **кожен українець** зможе контролювати місцеву владу на предмет відповідності місцевих бюджетів отриманим коштам від видобувних компаній, а також участі цих компаній в інфраструктурних та соціальних проектах.

Для громад буде важливим, що дані мають розкриватися на рівні проектів, тобто конкретних родовищ у розробці. Для компаній це може стати першим кроком до налагодження діалогу на місцях, причому діалогу чесного та конструктивного.

Прозорість та підзвітність компаній відіграє важливу роль і на світовій арені, оскільки формує репутацію країни та інвестиційний клімат. Зокрема, Ініціативу прозорості видобувних галузей **підтримують світові енергетичні гіганти, такі як Eni, ExxonMobil, Shell, Statoil, Total** та інші. З їх допомогою, ця практика набуває статусу «знаку якості».

Окремі з них вже почали оприлюднювати детальну інформацію в рамках звітування на рівні проектів, які ведуться не лише у розвинутих країнах, а в усьому світі (див. річні звіти Statoil і Total). До речі, завдяки цій практиці ми більше дізнаємося про стан видобувної галузі в Китаї або навіть Росії, яка навпаки почала засекречувати значну частину даних.

Розширення звітності українських видобувних компаній **дасть змогу уряду зрозуміти ситуацію** в галузі та умови ведення бізнесу. Зокрема, це забезпечить достовірність та доступність даних про ринок, а саме про об'єми видобутку, надходження податкових платежів у бюджет тощо.

Наявність згаданої інформації допоможе уряду у прийнятті важливих рішень, у тому числі щодо податкового навантаження, а також досягти поступу в подоланні корупції, оскільки достовірність даних про платежі буде перевірятися шляхом звірки даних, наданих компаніями та державою, з боку незалежної аудиторської компанії.

Відтак, реалізація Закону «Про розкриття інформації у видобувних галузях» дозволить не лише запровадити положення європейських директив, а й слугувати фундаментом для подальшого реформування галузі.

Протягом 2015 року Україна просунулася у виконанні деяких з головних вимог ЄС та МВФ щодо енергетичного сектору загалом та видобувної галузі зокрема. Ці законодавчі заходи включають прийняття Закону «Про ринок природного газу», законопроектів про ринок електричної енергії та про незалежний статус державного регулятора в сфері енергетики – згідно з умовами Третього енергетичного пакету ЄС.

Реформа газового сектору має на меті створення відкритого ринку шляхом, серед іншого, приведення цін на газ до ринкового рівня, а також скасування монополістичного статусу державної компанії «Нафтогаз» у нафтогазовому секторі.¹ Окремі акти, прийняті на основі Закону «Про ринок природного газу», набули чинності після їхнього прийняття компетентними органами влади у жовтні 2015 року, інші все ще розглядаються. Лише у липні 2016 року прийнято рішення про розділення функцій «Нафтогазу» та відповідний план.

Проте, навіть якщо всі три головні законодавчі ініціативи Третього енергетичного пакету ЄС набудуть чинності і будуть повністю впроваджені у найближчому майбутньому, вони повністю охоплюють лише ринок електроенергії та газу. Це означає, що лише ці два сектори скористаються перевагами повного спектру можливостей, які стосуються прозорості, що пов'язані з реформами. Гірничодобувна сфера сировинного сектору виключена більшою чи меншою мірою. Іншими словами, такий важливий сектор як гірничодобувна промисловість залишився без належного розгляду, хоча в 2015 році частка добувної промисловості і розроблення кар'єрів у ВВП складала близько 5%². Більш того, реформи в цій галузі, зокрема оздоровлення вугільного сектору та припинення субсидування збиткових шахт (1,1% ВВП), дозволить частково досягти фіскальної консолідації за меморандумом з МВФ³.

Аналогічний односторонній підхід характерний і для змін щодо забезпечення прозорості у видобувних галузях, прийнятих у червні 2015 року. З одного боку, надрокористувачів зобов'язали розкривати інформацію про відрахування державним органам, такі як податки та збори, а також про їхню видобувну діяльність на території України. З іншого боку, уряд зобов'язаний надавати громадськості доступ до даних, які стосуються геологічних досліджень та використання і захисту природ-

1 Див. Konończuk, Wojciech (2015): Reform #1. Why Ukraine has to reform its gas sector. OSW-Commentary No. 181, <http://www.atlanticcouncil.org/publications/issue-briefs/securing-ukraine-s-energy-sector>

2 Власні розрахунки на основі даних Держстату.

3 <http://voxukraine.org/2015/03/26/imf-program-for-ukraine-what-to-expect/>

них ресурсів⁴. Разом з тим, поки вимоги публікувати інформацію про потоки платежів застосовуються лише до підприємців, але не до державних органів.

Завдяки цим змінам у законодавстві, у грудні минулого року Україна опублікувала свій перший звіт в рамках Ініціативи прозорості видобувних галузей (ІПВГ). Відповідну подію без сумніву можна назвати одним із важливих кроків в рамках досягнення прозорості у сфері, яку небезпідставно вважали корупційною.

Разом з тим, Кабінет Міністрів прийняв постанову «Про затвердження Порядку забезпечення прозорості у видобувних галузях» лише 2 грудня 2015 року, буквально за два дні до оприлюднення звіту ІПВГ. Це ускладнило процес отримання інформації з боку окремих компаній, які вважали вимоги розкриття даних про податкові та інші платежі на користь держави необов'язковою. Таким чином, повні дані надали лише 38 із 120 надкористувачів у сфері нафти і газу⁵.

4 <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/521-19>

5 Перший Звіт ІПВГ України за 2013 рік. ІПВГ в Україні, <http://eiti.org.ua/download/1091/>

На сьогоднішній день ринок видобутку в Україні – порівняно з іншими державами світу – є закритим та непрозорим, з обмеженою конкуренцією, а отже незрозумілим для іноземного інвестора та для компаній, які прагнуть увійти на український ринок.

Зокрема, існує низка проблем із незаконним видобутком вугілля та його купівлею з непідконтрольних територій України. Протягом багатьох років нафтогазова та вугільна галузь дотувалась з бюджету України, що фактично позбавляло державні видобувні компанії шансу на інвестиції та розвиток видобутку. Іншою перешкодою для розвитку є зловживання приватних партнерів у рамках договорів про спільну діяльність, які зараз розриваються через суди. Також, суттєвими перешкодами були часті зміни фіскального режиму, зокрема підвищення без належного обґрунтування ставок ренти для видобутку вуглеводнів. Брак предметного діалогу між місцевими громадами та компаніями призводить до конфліктів та проблем з погодженням ліцензій для останніх.

Для того, щоб перебудувати систему звітності у видобувній галузі та привести її у відповідність з найкращими світовими практиками⁶, Україні необхідно прийняти нове законодавство для регулювання процесу надання звітної інформації.

Перші кроки до розробки нового законодавства були зроблені ще у 2015 році, коли Міністерство енергетики створило робочу групу з розробки законопроекту про забезпечення прозорості у видобувних галузях (Наказ № 638 від 06.10.2015⁷). Документ було розроблено за підтримки аналітичного центру DiXi Group та юристів, Міжнародного фонду «Відродження», Національного секретаріату ІПВГ. Консультації надавали експерти міжнародної коаліції PWYP, Інституту управління природними ресурсами (NRGI), та Незалежного Адміністратора ІПВГ в Україні.

Вже у грудні документ, напрацьований спільно з представниками громадськості, було оприлюднено на сайті Міненерговугілля⁸. У червні 2016 року, після низки відкритих обговорень та дискусій, групою депутатів, а саме – Бельковою О.В., Єднаком О.В., Рибаким І.П., Рябчиним О.М., Кацер-Бучковською Н.В. – законопроект внесено до Верховної Ради (№4840).

6 <http://eiti.org.ua/2015/03/dixi-group-publikuje-pereklad-nyzky-zahidnyh-standartiv-zvitnosti/>

7 <http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/doccatalog/document?id=245052537>

8 http://mpe.kmu.gov.ua/minugol/control/uk/publish/article?art_id=245068441&cat_id=35082

Новий формат звітності

Підтримку документу вже висловили депутати профільних комітетів парламенту – Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки, Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Необхідність прийняття законопроекту обумовлюється багатьма причинами, зокрема він сприятиме виконанню зобов'язань в рамках Угоди про асоціацію з ЄС, Антикорупційної стратегії на 2015-2017 роки⁹ та Коаліційної угоди. Він сприятиме виконанню зобов'язань України за Уго-

⁹ <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/265-2015-%D0%BF>

ПРО ЩО ЗВІТУЮТЬ?

ЗВІТНІСТЬ КОМПАНІЙ

ЗВІТНІСТЬ ДЕРЖАВИ

Сума платежів на користь держави

Сума по кожному виду платежів

Сума платежів щодо кожного проекту

Сума по кожному виду платежів щодо кожного проекту

Валюта і звітний період, в якому здійснювалися платежі

Опис виду господарської діяльності, у зв'язку з якою здійснювалися платежі

Обсяги фінансування та допомоги, отриманих від держави

Перелік проектів, їх основні характеристики

Обсяги видобутку в кожному проекті

Участь у соціальних проектах чи програмах, сума відповідних платежів

Зайнятість

Інформація щодо кінцевих бенефіціарних власників

Результати аудиту фінансової звітності

Обсяги фінансування та допомоги, направлених компаніям

Ця інформація не може бути віднесена до комерційної таємниці та/або до інформації з обмеженим доступом (крім випадків, передбачених законом)

Новий формат звітності

дою про асоціацію з ЄС в частині підвищення прозорості господарської діяльності у видобувних галузях.

Звітність стосується платежів на користь:

- будь-якого органу державної влади або органу місцевого самоврядування;
- будь-якого підприємства, установи або організації, які контролюються державою, територіальною громадою або будь-яким органом державної влади, органом місцевого самоврядування.

ШТРАФИ

За порушення строків розкриття інформації – **85 тис. грн.**
(5 000 неоподатковуваних мінімумів)

Подання звіту, що містить недостовірну або неповну інформацію, порушенням встановленого порядку розкриття інформації – **170 тис. грн.**
(10 000 неоподатковуваних мінімумів)

Відмова усунути будь-яке із цих порушень – **1,7 млн. грн.**
(100 000 неоподатковуваних мінімумів)

Інформація про порушників публікується на офіційному веб-сайті Міненерговугілля

Комплексний вплив на енергосектор

Три головні законодавчі ініціативи, які мають відношення до Третього енергетичного пакету ЄС, а саме Закон «Про ринок природного газу», законопроекти про ринок електроенергії та про державного регулятора в сфері енергетики, поза сумнівом, допоможуть у створенні конкурентного середовища на енергетичних ринках. Але, незважаючи на деякі невдачі, що мали місце до цього часу, лише реформа газового ринку демонструє суттєвий прогрес і, на думку експертів, не можна виключати інші українські видобувні сектори з комплексної реформи¹⁰.

Це значною мірою стосується гірничодобувного сектору, і перш за все видобутку вугілля. Українська вугільна промисловість знаходиться в поганому економічному та технічному становищі. Вона потерпає від порівняно низької продуктивності, яка знижується, і це поєднується з високими затратами на видобуток¹¹. Однак вугілля все ще має важливе значення для України, оскільки в 2014 році його частка у валовому внутрішньому енергетичному споживанні країни склала близько 33,7%¹². Ще 46%¹³ чистої максимальної електричної потужності електростанцій походять з вугільних електростанцій. Зокрема, існування монополій у сфері вироблення електроенергії на основі вугілля¹⁴ перешкоджає залученню нагально необхідних інвестицій у застарілі технології.

Законопроект може відіграти головну роль у **покращенні клімату для залучення інвестицій**, гарантуючи іноземним інвесторам недискримінаційний підхід на основі принципів прозорості, які поширюються на всіх суб'єктів господарської діяльності, включно з державними компаніями. Таким чином, разом із законопроектом про ринок електричної енергії, він пропонує унікальну можливість для вирішення цієї проблеми. Фактично країна, що дотримується стандарту ІПВГ, дає безпосередній сигнал іноземним інвесторам про готовність уряду до реформ та діалогу, що в свою чергу має прямий вплив на обсяги інвестицій.

10 Åslund, Anders (2016): Securing Ukraine's Energy Sector. Issue Brief April 2016, Atlantic Council. Global Energy Center and Dinu Patriciu Eurasia Center, <http://www.atlanticcouncil.org/publications/issue-briefs/securing-ukraine-s-energy-sector>

11 Там само

12 Власні підрахунки на основі даних Енергетичного балансу України за 2014 рік, http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2015/energ/en_bal/Bal_2014_u.zip

13 Власні підрахунки, на основі Energy Community Secretariat (2015): Annual Implementation Report. 1 вересня 2015 року, <http://www.atlanticcouncil.org/publications/issue-briefs/securing-ukraine-s-energy-sector>.

14 <http://www.amc.gov.ua/amku/doccatalog/document?id=125981&schema=main>

Одне з досліджень, аналізує безпосередній вплив ІПВГ на обсяги прямих іноземних інвестицій у 81 країні світу¹⁵. Виходячи з результатів дослідження, набуття країною статусу кандидата ІПВГ збільшує обсяги притоку прямих іноземних інвестицій до ВВП на 2% тоді як країна-виконавець ІПВГ збільшує цей показник на 5,3%.¹⁶

Крім того, завдяки розкриттю платежів урядовими установами з одного боку та суб'єктами господарської діяльності з іншого, незалежно від того, чи вони державні, чи приватизовані, буде можливим обмежити дуже поширену практику корупції у гірничодобувному секторі: арбітраж цін, тобто отримання незаконної ренти при продажу продукції, на яку встановлена регульована ціна, на умовах ринкових цін.

Іншою інновацією законопроекту «Про розкриття інформації у видобувних галузях»¹⁷ є включення до нього виплат у зв'язку з транспортуванням трубопроводами вуглеводнів. Ця поправка безумовно має велике значення, оскільки у I півріччі 2016 року частка транспортування газу склала 86.2%¹⁸ від загального чистого прибутку «Нафтогазу». Інакше кажучи, валовий прибуток компанії від транспортування газу склав 18,8 млрд. грн.¹⁹ із загального чистого прибутку 21,8 млрд. грн.²⁰

Євроінтеграція

Прагнення українського суспільства приєднатися до європейських стандартів передбачає приведення до цих стандартів законодавства, фінансової звітності, прозорості ведення бізнесу та активної участі громадськості у суспільно-політичних процесах. Не є виключенням й імплементація Угоди про асоціацію з ЄС.

Завдяки законопроекту будуть впроваджуватись три директиви ЄС, спрямовані на підвищення прозорості українських видобувних галузей:

15 https://eiti.org/sites/default/files/documents/Schmaljohann_2013_dp538.pdf

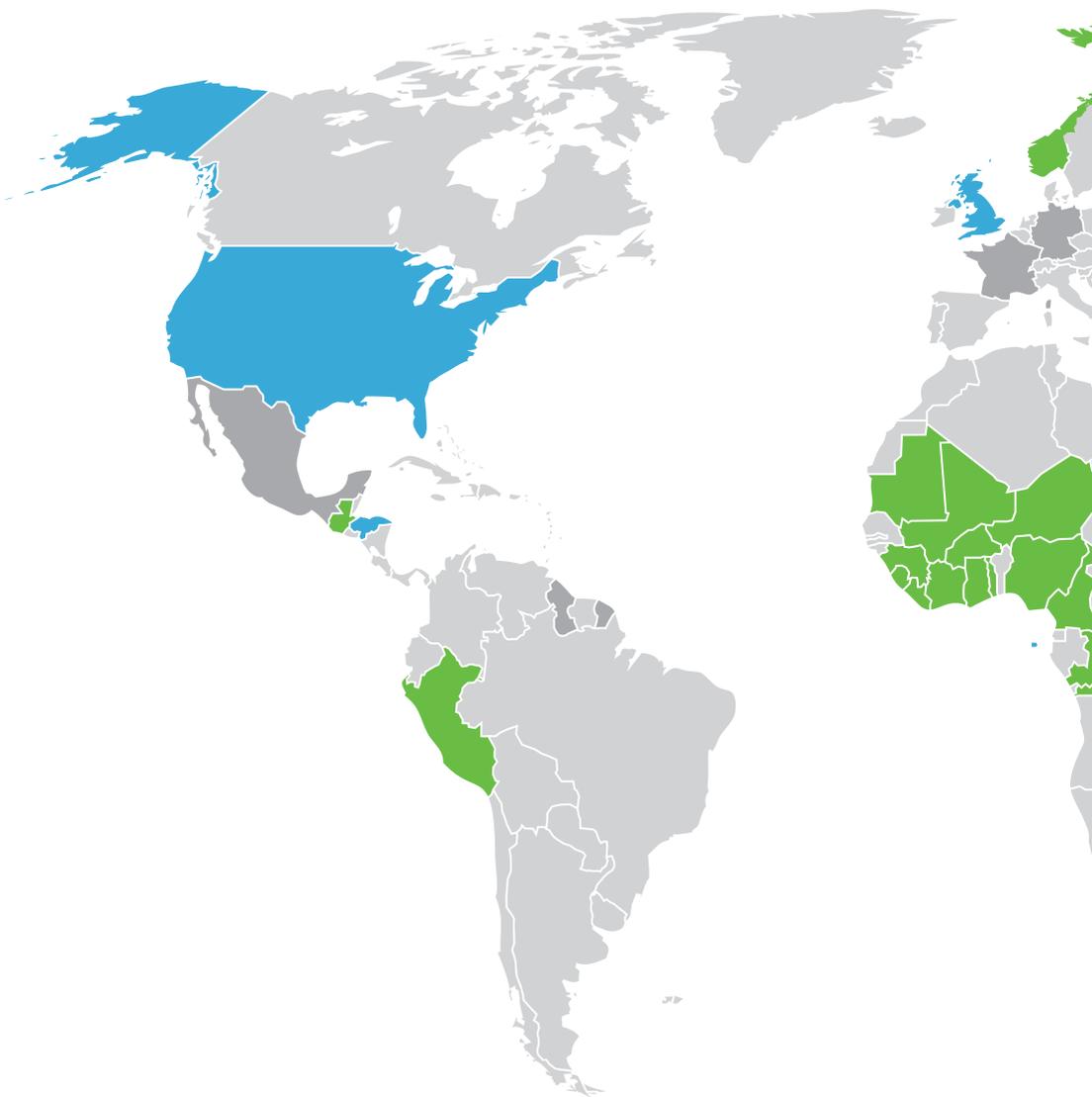
16 <https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/50267/Claussen-Christoffer---A-Cure-for-the-Curse---final.pdf>

17 Далі - «Законопроект».

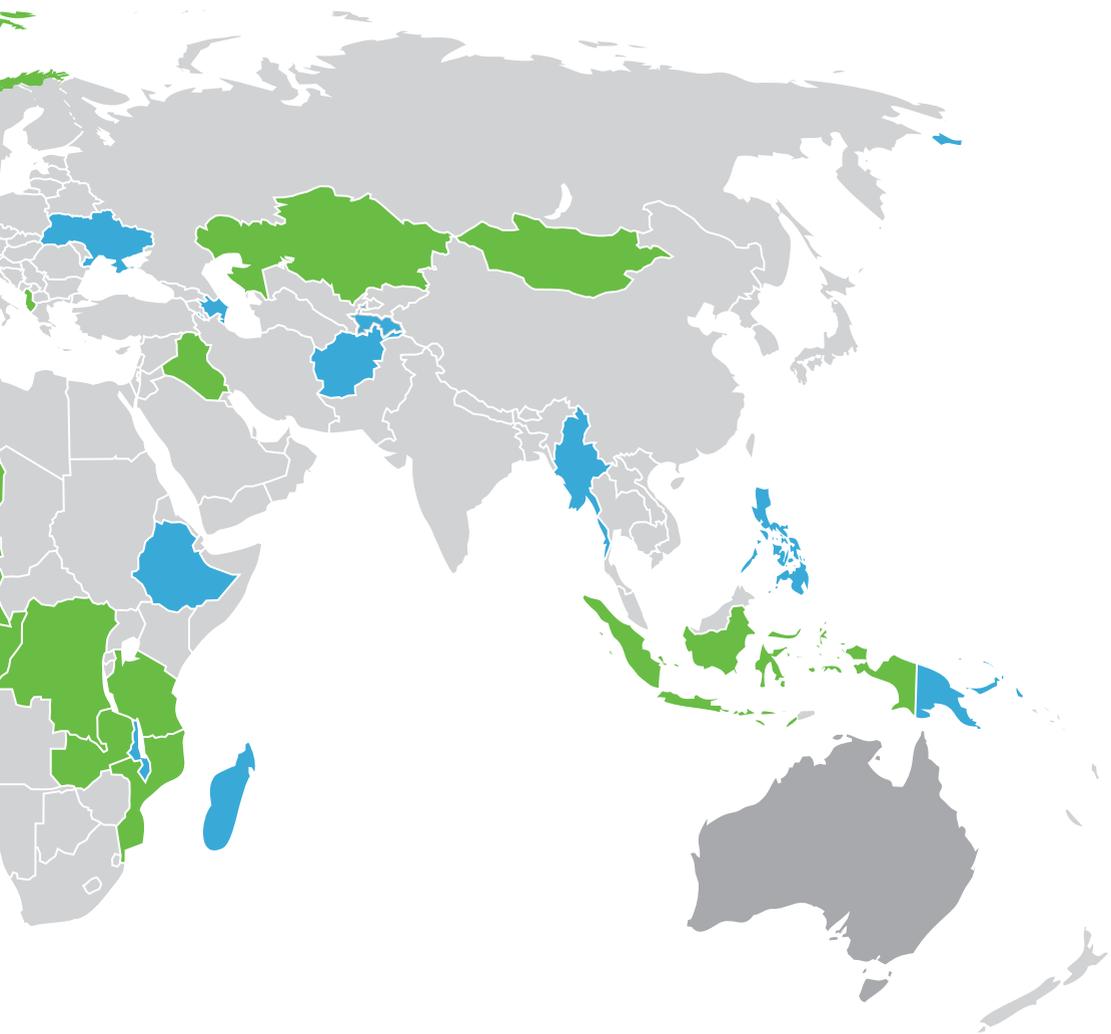
18 <http://www.naftogaz.com/www/3/nakweb.nsf/0/3969F05764BDE5EBC2258006005E27C9?OpenDocument&year=2016&month=08&nt=%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8&>

19 Там само

20 Там само

 Країна-кандидат ІПВГ (+2% інвестицій)

 Країна-виконавець ІПВГ (+5,3% інвестицій)

1) Директива про прозорість 2004/109/ЄС (Transparency Directive, TD) та Директива 2007/14/ЄС, яка містить рекомендації щодо її впровадження у частині “[...] гармонізації вимог щодо прозорості відносно інформації про емітентів, цінні папери яких допущені до торгів на регульованому ринку [...]”²¹.

Згідно з Угодою про асоціацію, у будь-якому випадку обидві директиви мають бути впроваджені протягом майбутніх чотирьох років²². Фактично, виконання Директиви 2007/14/ЄС у рамках законопроекту доводить, що Україна прагне виконати власне зобов’язання якомога раніше.

2) Директива 2013/50/EU про внесення змін у Директиву про прозорість (Transparency Directive Amending Directive, TDAD) спрямована на гармонізацію вимог щодо розкриття інформації з іншими директивами ЄС, передусім з положеннями нової Директиви 2013/34/EU про фінансову звітність (Accounting Directive, AD) – третьої Директиви, яка слугує основою для законопроекту.

3) На основі Директиви 2013/34/EU (AD) видобувні компанії повинні надавати річну фінансову звітність, яка має складатися як мінімум з балансу, звіту про прибутки та збитки, та приміток до фінансової звітності.

Нафтогазові, гірничодобувні та лісозаготівельні компанії мають звітувати перед своїм урядом про платежі, незалежно від того, ведуть вони діяльність у межах Європейської економічної зони чи ні. Вирішальним фактором є те, чи допущені цінні папери емітента до торгів на регульованих ринках ЄС. Також на виконання Директиви 2013/34/EU мають бути змінені правила щодо фінансового обліку та звітності видобувних підприємств. До Верховної Ради було внесено відповідний законопроект про внесення змін до Закону «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (реєстр. № 4646-1 від 19.05.2016). Він гармонізований із нормами законопроекту «Про розкриття інформації у видобувних галузях», і тому доцільно розглядати їх одночасно.

У ході застосування всіх трьох директив дочірні компанії звільняються від зобов’язання готувати окремий фінансовий звіт за умови, що

21 Association Agreement between the European Union and its Member States, of the one part, and Ukraine, of the other part, Official Journal of the European Union, 29/5/2014: p. L 161/ 1735, http://www.eeas.europa.eu/ukraine/docs/association_agreement_ukraine_2014_en.pdf.

22 Там само

зведений звіт материнської компанії містить всі їхні платежі. Також виняток застосовується у випадку, якщо відповідна інформація вже розкрита у звіті компанії в іншій юрисдикції, де вона провадить діяльність. Тому правила ЄС відповідають принципу універсальності, згідно з яким всі винятки щодо вимог до розкриття інформації, які можуть бути потенційно передбачені національним законодавством, мають бути вилучені.²³

Запровадження стандарту ІПВГ

Окрім директив, законопроект включає Звіт ІПВГ як основу, що визначає формат звіту для всіх суб'єктів господарської діяльності для публікації фінансової та нефінансової інформації. Ця концепція пропонує далекосяжні вигоди, оскільки у багатьох випадках вимоги ІПВГ збігаються з положеннями директив ЄС.

Крім того, наслідуючи стандарти ІПВГ, законопроект передбачає, що не лише підприємства, задіяні в українській видобувній галузі, мають публікувати дані про свої виплати органам державної влади, але й останні повинні вказувати, які кошти вони отримали від видобувних галузей. Обидві сторони мають задовольняти вимоги шляхом публікації інформації про платежі стосовно кожного проекту. Це не є додатковою бюрократичною перешкодою. Навпаки, для центрального уряду буде значно легше переглядати деталі кожного з численних платежів на всіх адміністративних рівнях.

Два найбільш переконливих аргументи на користь впровадження Директиви 2013/50/EU (TDAD) та Директиви 2013/34/EU (AD) в українське законодавство також дійсні щодо поширення законопроекту на ІПВГ. По-перше, членство в ІПВГ підвищує привабливість українського видобувного сектору для іноземних інвесторів.

Нещодавнє дослідження²⁴ на основі даних з 81 країни довело, що у процесі набуття країною статусу кандидата ІПВГ приплив прямих іноземних інвестицій (FDI) у ВВП у відповідних країнах зріс в середньому

23 PricewaterhouseCoopers (2013): Tax transparency and country-by country reporting. An ever changing landscape. An update, October 2013, https://www.pwc.com/gx/en/tax/publications/assets/pwc_tax_transparency_and-country_by_country_reporting.pdf; Publish What You Pay (PWYP) (2013), EU rules for disclosure of payments to governments by oil, gas and mining (extractive industry) and logging companies, November 2013, <http://www.atlanticcouncil.org/publications/issue-briefs/securing-ukraine-s-energy-sector>

24 Див. Schmaljohann, Maya (2013): Enhancing Foreign Direct Investment via Transparency? Evaluating the Effects of the EITI on FDI. Discussion Paper Series No. 538, https://eiti.org/files/Schmaljohann_2013_dp538.pdf

на 2%²⁵. Це вражає, беручи до уваги, що це складає 50% середньої частки FDI стосовно ВВП у цій 81 країні²⁶.

Роблячи висновки, зазначимо, що початковий намір внесення змін в Закон «Про забезпечення відкритості у видобувних галузях», який полягає у тому, щоб стимулювати залучення іноземних інвестицій у вітчизняну промисловість, є достатнім аргументом на користь перенесення принципів ІПВГ в національне законодавство.

По-друге, впровадження ІПВГ навіть більшою мірою доводить спроможність України здійснювати радикальні зміни. Як наслідок, Україна постане в очах ЄС та МВФ гідним довіри та надійним партнером. Проте, якщо країна відступить від свого статусу члена ІПВГ, виглядатиме так, ніби вона відмовилась від свого шляху до реформ, і донори двічі подумують, перш ніж надавати допомогу у майбутньому.²⁷

Позитивні сигнали для бізнесу

Немає сумнівів, що український видобувний сектор потерпає від недостатнього обсягу інвестицій. За наявних фінансових проблем державні компанії не спроможні самі їх забезпечити. Але як можна залучити іноземних інвесторів, в яких є нагальна потреба?

За існуючого стану справ, розгул корупції та шахрайство є найбільш переконливим чинником, який утримує іноземних інвесторів від діяльності в українському видобувному секторі²⁸. Це явище широко розповсюджене у всіх сферах діяльності, яка має відношення до економіки, а саме у сфері видачі ліцензій та дозволів на підприємницьку діяльність, збору податків і розподілу земельних та інших природних ресурсів²⁹.

25 Там само

26 Там само.

27 Schmaljohann, Maya (2013): Enhancing Foreign Direct Investment via Transparency? Evaluating the Effects of the EITI on FDI. Discussion Paper Series No. 538, https://eiti.org/files/Schmaljohann_2013_dp538.pdf; Bickham, Edward (2015): Mining and the Extractive Industries Transparency Initiative A review of international and in-country experiences of the EITI from the perspective of supporting mining companies, https://eiti.org/files/eiti_review_report_v10_-_final.pdf

28 Інші автори показали, що повальна корупція негативно впливає на прями іноземні інвестиції, див. Wei, Shang-Jin (2000) 'How Taxing Is Corruption on International Investors?' // Review of Economics and Statistics, Issue 82 (1), pp. 1-11, <http://users.nber.org/~wei/data/wei2000a/wei2000a.pdf>

29 OECD (2015): Anti-Corruption Reforms in Ukraine. Round 3 Monitoring of the Istanbul Anti-

Опитування, проведене Світовим банком³⁰ у січні-грудні 2013 року серед 1002 підприємств, підтверджує, чому це припущення відповідає дійсності. Отже, 73,1%³¹ всіх опитаних корпорацій висловили свою переконаність у тому, що інші суб'єкти господарської діяльності, схожі за структурою до них самих “[...] здійснюють неофіційні виплати або роблять подарунки державним посадовим особам «щоб вирішувати питання» щодо митного огляду, податків, ліцензій, нормативних актів, послуг тощо [...]”³².

Впровадження директив ЄС є потужним сигналом для іноземних інвесторів стосовно протидії цим найбільш проблематичним питанням в її сировинному секторі. З точки зору внутрішнього ринку, це є свідченням спроможності України створити привабливе бізнесове середовище. З точки зору зовнішніх ринків, це допомагає інвесторам сумлінно оцінити ризики, пов'язані з очікуваною комерційною участю у видобувному секторі країни.

Оціночний звіт, підготований відомою аудиторською, бухгалтерською та консалтинговою групою Mazars³³, свідчить на користь цього припущення. У цьому звіті перевіряється вплив Директиви 2004/109/EC (TD), на якому базується Директива 2013/50/EU (TDAD). І відповіді були переважно позитивними. У той час як жодна з компаній, які брали участь у дослідженні, насправді не ставила під питання економічний зміст Директиви 2004/109/EC (TD), 82%³⁴ всіх учасників вказали, що інформація, яка регулярно публікується, доречна під час прийняття рішень, які стосуються інвестицій. Подібно до цього, 79%³⁵ фінансових аналітиків та інституційних інвесторів вважали, що фінансова інформація має для них першочергове значення. Загалом, жодна сторона, яка мала шанс висловитись, не заявила про своє незадоволення потоком занадто великих обсягів інформації стосовно Директиви 2004/109/EC (TD). Також

Corruption Action Plan, <https://www.oecd.org/corruption/acn/Ukraine-Round-3-Monitoring-Report-ENG.pdf>

30 The World Bank (2013), <https://www.enterprisesurveys.org/data/exploreeconomies/2013/ukraine#corruption>

31 Там само. У Східній Європі та Центральній Азії ствердну відповідь на це саме запитання дали 19,5 % респондентів.

32 Там само

33 DeMarginy, Fabrice & Christophe Clerc (2010): Transparency Directive Assessment Report. Executive summary and possible improvements, http://ec.europa.eu/finance/securities/docs/transparency/report-application_summary_en.pdf

34 Там само

35 Там само

69%³⁶ не скаржились на збільшення витрат на аудит, пов'язаних з підготовкою своїх звітів.

Законопроект «Про розкриття інформації у видобувних галузях» також зобов'язує видобувну галузь оприлюднювати платежі будь-якого типу на користь держави та її структур. Звісно, це включає і нефінансові виплати (наприклад, продукцію отриману в рамках виконання угод про розподіл продукції). Це впливає з останніх змін Директиви 2013/34/EU (AD), внесених Директивою 2014/95/EU про розкриття нефінансової інформації (NFID)³⁷, яка ввела ці зобов'язання для всіх корпорацій, зареєстрованих на ринку ЄС, а також “[...] для певних великих підприємств та груп, що мають значення для Європейської економічної зони [ЄЕЗ]”³⁸. Для малого та середнього бізнесу, який не має акцій на біржі, ці вимоги щодо звітування та аудиту не застосовуються³⁹. Згадані зміни мають бути прийняті всіма країнами-членами ЄС до 6 грудня 2016 року. І рано чи пізно Україна має зробити так само, якщо прагне йти в ногу з історією економічного успіху, який має місце у Європі.⁴⁰

Федерація європейських бухгалтерів (FEE)⁴¹ послідовно виступає за Директиву 2014/95/EU (NFID), яка спрямована на створення рівних ринкових умов для всіх причетних суб'єктів господарської діяльності. Більше того, вона підкреслює фундаментальну роль, яку відіграє нефінансова інформація для успішної економічної діяльності підприємств⁴².

Цю точку зору дійсно підтримують експерти, які стверджують, що якщо компанії бажають публікувати більше інформації, вони можуть розраховувати на зменшення витрат на капітал⁴³. У цьому зв'язку FEE послідовно підтримує впровадження Директиви 2013/34/EU (AD), Директиви 2013/50/EU (TDAD), а також Директиви 2014/95/EU (NFID) у національне законодавство.

36 Там само

37 <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>

38 Там само

39 FEE (2014): The New June 2013 Accounting Directive, http://www.fee.be/images/Factsheet_New_Accounting_Directive_1401.pdf

40 Там само

41 Федерація європейських бухгалтерів представляє 50 професійних інститутів бухгалтерів та аудиторів з 37 європейських країн, див. FEE (2016): EU Directive on disclosure of non-financial and diversity information. Achieving good quality and consistent reporting. Position Paper, March 2016, http://www.fee.be/images/publications/Corporate_Reporting/FEE_position_paper_EU_NFI_Directive_final.pdf

42 Там само

43 Easley, David & Maureen O'Hara (2004) 'Information and the Cost of Capital', *y: The Journal of Finance*, Vol. 59 (4), pp. 1553-1583, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1540-6261.2004.00672.x/pdf>

Відкритість фінансової інформації дозволить владі, суспільству та потенційним інвесторам чітко розуміти ситуацію у видобувному секторі, а тому сприятиме боротьбі з корупцією, зрозумілості цін та тарифів, дозволить об'єктивно формувати систему ліцензій та дозволів, а також адекватні ставки податків та рентних платежів.

Вигоди для бізнесу:

Нові правила не відштовхнуть, а навпаки приваблять іноземні компанії, які вже звикли працювати за аналогічними правилами у США, Канаді, Австралії, країнах ЄС. Розуміючи рамкові умови для бізнесу, інвестори матимуть менші ризики для операційної діяльності, а тому більш охоче розглядатимуть Україну як місце для розширення бізнесу.

Для українських компаній (особливо тих, що належать офшорним юрисдикціям), нові правила означатимуть більшу відповідальність при розробці надр, контроль за виконанням інвестиційних програм та бар'єр для «оптимізації» податків. Для материнських компаній передбачається подання консолідованого звіту, що сприятиме прозорості великих холдингів.

Важливим кроком може стати використання звітності для налагодження конструктивного діалогу з місцевими громадами, а також – на загальнонаціональному рівні – з урядовими структурами.

Вигоди для держави:

Державні органи, відповідальні за розвиток видобувного сектора, зможуть краще оцінювати і аналізувати ситуацію, оскільки отримають новий пласт даних. Базова фінансова інформація про сплату податків буде загальнодоступною і не залежатиме від «доброї волі» фіскальних органів.

Крім того, розкриттю підлягатиме змістовна інформація, яка є важливою для розуміння умов, в яких працюють компанії – фіскального режиму, регулювання та дозвільної системи, а також інформація щодо обсягів видобутку та бенефіціарних власників.

Уряд отримає можливості впливу на компанії, що відмовляються від своєчасної подачі інформації або надають неповні чи неправдиві дані. Водночас, поряд із запровадженням штрафів, закон має низку «запобіжників» від ситуацій, коли на бізнес можуть здійснювати неправомірний тиск.

Вигоди для громадян:

Для місцевих громад безперечно важливою буде доступ до інформації про участь у соціальних проектах та виконання екологічних вимог, зайнятість, платежі до бюджетів місцевого рівня – обласних, районних, бюджетів громад.

ЧОМУ ВАЖЛИВО ПРИЙНЯТИ ЗАКОН «ПРО РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ У ВИДОБУВНИХ ГАЛУЗЯХ»?

Доступ громадськості
до об'єктивної інформації
щодо платежів видобувних
компаній

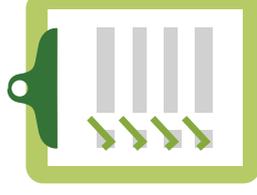
Більша прозорість роботи
компаній та державних
органів, які отримують
платежі

Створення умов для
ефективнішого
використання
та управління корисними
копалинами

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ В РАМКАХ

- ✓ Угоди про асоціацію між Україною та ЄС
- ✓ Директиви 2013/34/ЄС
- ✓ Директиви 2013/50/ЄС
- ✓ Директиви 2007/14/ЄС
- ✓ Коаліційної угоди
- ✓ Антикорупційної стратегії
- ✓ Плану заходів із впровадження ініціативи прозорості видобувних галузей (ІПВГ) на 2015 рік

ВИДИ ЗВІТНОСТІ

Звіт про виробництво та платежі – містить узагальнену інформацію про виробництво, а також податки, збори та інші платежі, сплачені виробувною компанією

Консолідований звіт про виробництво та платежі – містить консолідовану на рівні материнської компанії інформацію про виробництво та платежі, які були сплачені підконтрольними компаніями

Звіт про отримані платежі – містить інформацію від органів влади, державних та бюджетних підприємств, інститутів та інших організацій щодо отриманих від виробувних компанії платежів

Звіт ІПВГ – готується компанією - Незалежним адміністратором на підставі аналізу та звірки інформації, отриманої від виробувних компанії та отримувачів платежів

Відкритість доступу до інформації
Звіти мають бути публічно відкритими протягом 10 років. Уся інформація про платежі також публікується на веб-сайті Мінерговугілля. Крім того, компанії повинні розміщувати в Інтернеті копії угод, що дають їм право на користування надрами.

Більш ефективна робота галузі
Протягом 2 місяців після публікації звіту ІПВГ суб'єкти розкриття інформації можуть подавати пропозиції щодо підвищення ефективності роботи виробувних галузей.

Відповідальність
Законопроект передбачені штрафи за порушення строків розкриття інформації (85 тис. грн.), подання недостовірних або неповних даних (170 тис. грн.), відмову усунути ці порушення (1,7 млн. грн.).

ОСОБЛИВОСТІ

Як звітуватимуть компанії

Прийняття законопроекту «Про розкриття інформації у видобувних галузях» зробить обов'язковим подання такої звітності для усіх великих компаній, що займаються видобуванням корисних копалин загальнодержавного значення (тобто усіх, крім піску, щебню та деяких будматеріалів). У 2015 році був оприлюднений перший звіт ІПВГ України, що лише підтвердив важливість врегулювання питання розкриття інформації на законодавчому рівні, бо інформацію було надано лише 32,5% видобувних підприємств. Попри те, що ці компанії відповідали за понад 85% нафтогазового видобутку, надана інформація була надто узагальноною, без деталізації на рівні суб'єктів.

Проаналізувавши звітність вітчизняних та європейських компаній, можна побачити, наскільки вона відповідає зазначеним вимогам. Розглянемо найбільші українські компанії у сфері видобутку енергоресурсів, а саме НАК «Нафтогаз Україна» та ДТЕК. Обидві компанії оприлюднили досить докладні звіти за 2014 рік, тому ми маємо можливість порівняти розкриті ними інформацію з мінімальними вимогами ІПВГ.

Звіт НАК «Нафтогаз Україна»⁴⁴ практично відповідає цим вимогам, бо містить майже всю необхідну інформацію окрім даних із реєстру спецдозволів та розкриття контрактів. Звіт ДТЕК⁴⁵ теж є достатньо відкритим, окрім інформації по кінцевих бенефіціарах, даних з реєстру спецдозволів та розкриття контрактів. Разом з тим, ці звіти подають укрупнені, консолідовані дані в розрізі видобувної діяльності, не деталізуючи їх на рівні проектів (тобто конкретних родовищ або груп родовищ, якщо вони географічно або операційно поєднані у проект).

Варто зазначити, що стандарт ІПВГ вимагає деталізації даних лише за суб'єктом, що здійснив або отримав платіж, а також за видом платежу. Розукрупнення звітності на рівні проектів заохочується. Натомість норми директив ЄС безпосередньо вимагають такої диференціації.

Тому не дивно, що звіти європейських компаній Total⁴⁶ та Statoil⁴⁷, оприлюднені згідно вимог Директиви 2013/34/EU, містять більш повну інформацію включно з реєстром бенефіціарів, податковими відрахуваннями та статистики щодо діяльності у кожній країні присутності та за кожним видобувним проектом. Для прикладу, фінансова частина звітності Total та Statoil включає обсяги продажу, ціни, дохід, видатки, сплачені податки, аналіз cash flows.

44 <http://www.naftogaz.com/files/Zvity/Naftogaz%20Annual%20Report%202014.pdf>

45 <http://www.dtek.com/library/file/annual-report2014-ua.pdf>

46 <http://www.total.com/en/investors/institutional-investors/publications/annual-publications>

47 http://www.statoil.com/no/InvestorCentre/AnnualReport/AnnualReport2015/Documents/DownloadCentreFiles/01_KeyDownloads/Annual_report_on_form_20-F.pdf

АНАЛІЗ ВІДПОВІДНОСТІ ЗВІТІВ ПРО ВИРОБНИЦТВО ТА ПЛАТЕЖІ ВИДОБУВНИХ КОМПАНІЙ

●	●	загальна сума платежів	●	●
●	●	загальна сума по кожному виду платежів	●	●
●	●	загальна сума платежів щодо кожного проекту	●	●
●	●	загальна сума по кожному виду платежів щодо кожного проекту	●	●
●	●	валюта, в якій здійснювалися платежі	●	●
●	●	звітний період, в якому здійснювалися платежі	●	●
●	●	вид господарської діяльності, у зв'язку з якою здійснювалися платежі	●	●
●	●	проект, у зв'язку з яким здійснювалися платежі	●	●
●	●	Перелік видобувних проектів	●	●
●	●	Обсяг здійснених інвестицій	●	●
●	●	Обсяги видобутку та доходу	●	●
●	●	Інвестиційні програми	●	●
●	●	Соціальні проекти	●	●
●	●	Зайнятість	●	●
●	●	Кінцеві бенефіціарні власники	●	●
●	●	Результати аудиту фінансової звітності	●	●

● відсутня інформація ● неповна інформація ● відповідає вимогам

Як звітуватимуть компанії

І поки Україна тільки включатиме до наступних двох звітів ІПВГ інформацію, подану вугільними та залізородними видобувними компаніями, на міжнародному рівні окремі з них уже відкривають детальну інформацію. Зокрема, італійська нафтогазова компанія Eni⁴⁸ звітує про податкові платежі на добровільній основі. За новим британським законодавством, на проектній основі вже прозвітували низка компаній, що працюють в Україні: у нафтогазовій сфері – Cadogan Petroleum⁴⁹ та JX Oil & Gas⁵⁰, у видобутку залізної руди – FERREXPO⁵¹ та EVRAZ⁵², у гірничій галузі – «РусАл»⁵³, а також компанії, які працюють на ринку будівельних матеріалів – LafargeHolcim⁵⁴ та Imerys⁵⁵. У своїх звітах вони розкривають інформацію про сплачені до бюджету податки та роялті по кожному проекту, що виконується в Україні. Також звіти містять обсяги податків сплачених до місцевих бюджетів, що дозволяє громадам володіти інформацією про їх наповнення.

Відтак, законопроект «Про розкриття інформації у видобувних галузях» не вимагатиме чогось недосяжного. Українські видобувні компанії матимуть розкрити дані про платежі на рівні проектів, що безумовно важливо для громад. Також, вони будуть звітувати не лише про платежі до місцевих бюджетів, а й щодо виконання соціальних програм, що дозволить кількісно оцінити їх внесок у розвиток місцевих громад та інфраструктуру.

48 Дані аргеровані. https://www.eni.com/docs/en_IT/enicom/sustainability/eni_for_2015_transparency_eng_.pdf

49 Дані по Дебеславецькій, Монастирецькій, Черемхівській, Слободо-Рунгурській площам. <http://www.londonstockexchange.com/exchange/news/market-news/market-news-detail/CAD/12967559.html>

50 Дані по Ново-Миколаївській групі родовищ, Єлизаветівській площі та платежах на рівні компанії. <http://www.londonstockexchange.com/exchange/news/market-news/market-news-detail/JKX/12875092.html>

51 Дані аргеровані, але з розбивкою по рівнях бюджетів – отримувачів платежів. <http://www.ferrexpo.com/system/files/press/pr-28-06-2016-payment-to-gov.pdf> Видобувний бізнес Ferrexpo включає Полтавський, Єристовський та Біланівський гірничо-збагачувальні комбінати.

52 Дані по ПАТ «ЄВРАЗ Суха Балка». http://www.evraz.com/upload/investors/EVRAZ_plc_Report_on_Payments_to_Governments_2015_amended.pdf

53 Дані по ТОВ «Глухівський кар'єр кварцитів». http://fs.moex.com/emidocs/2016/06/30/1196213_ENG_LTN20160630325.pdf

54 Дані аргеровані. http://www.lafargeholcim.com/sites/lafargeholcim.com/files/atoms/files/07152016-finance-lafargeholcim_report_on_payments_to_governments.pdf. До складу LafargeHolcim в Україні входять Клесівський кар'єр нерудних копалин «Технобуд», Коцівський гранітний кар'єр, Майдан-Іспаський піщано-гравійний кар'єр.

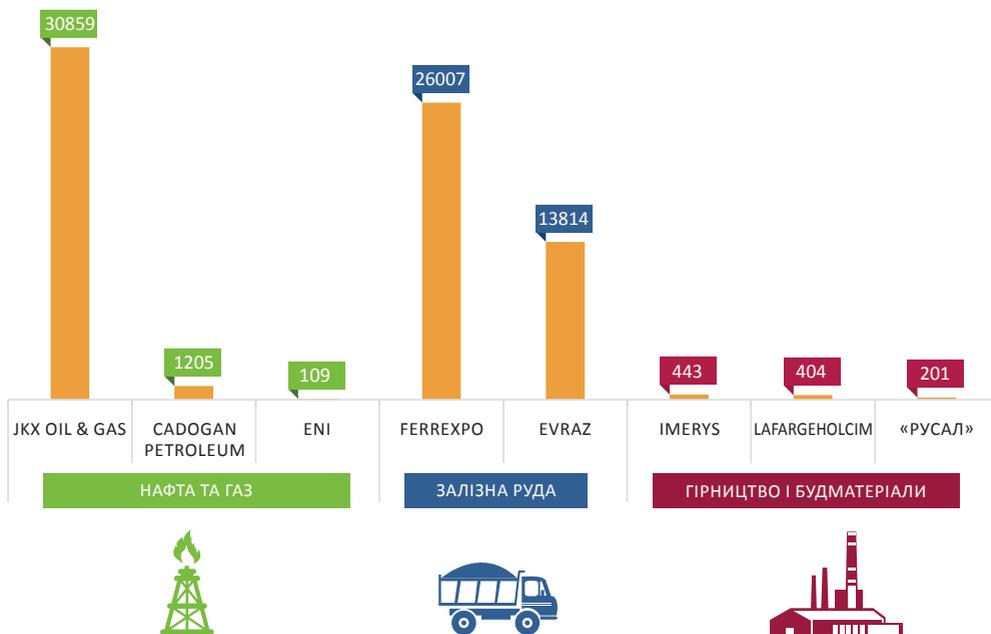
55 Дані по ПАТ «Ватутинський комбінат вогнетривів». [http://www.imerys.com/scopi/Group/ImerysCom/imeryscom.nsf/pagesref/REBA-AANGKN/\\$File/Report%20on%20payments%20to%20Governments_2015.pdf](http://www.imerys.com/scopi/Group/ImerysCom/imeryscom.nsf/pagesref/REBA-AANGKN/$File/Report%20on%20payments%20to%20Governments_2015.pdf)

Як звітуватимуть компанії

Одночасно із прийняттям законопроекту усі видобувні компанії будуть змушені переходити до прозорості і відкритості. Це зробить галузь чесною і зрозумілою, зрівнявши «правила гри» для всіх гравців. Вона стане привабливою для закордонних інвесторів, що забезпечить ринок капіталом та підтримає розвиток власного видобутку в Україні.

Платежі до бюджетів України, 2015 рік (тис. дол.)

Джерело: Дані звітів компаній, конвертовані у долари США за середньорічним курсом ЄЦБ за 2015 рік

ДОДАТОК ПРОЕКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ У ВИДОБУВНИХ ГАЛУЗЯХ» (РЕЄСТР. № 4840 ВІД 17.06.2016)

Проект
вноситься
народними депутатами України
Бельковою О.В.
Єднаком О.В.
Рибакон І.П.
Рябчиним О.М.
Кацер-Бучковською Н.В.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про розкриття інформації у видобувних галузях

Цей Закон визначає правові засади регулювання та організації збору, розкриття та поширення інформації у видобувних галузях в Україні.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені терміни вживаються у такому значенні:

- багатостороння група з питання імплементації в Україні ІПВГ – постійно діюча група, що створюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, з метою здійснення нагляду за процесом розкриття інформації у видобувних галузях відповідно до вимог ІПВГ;
- видобувні галузі – галузі промисловості, пов'язані із геологічним вивченням, видобуванням корисних копалин загальнодержавного значення та транспортуванням трубопроводами вуглеводнів, у тому числі з метою транзиту ;
- звіт про виробництво та платежі – документ, що містить узагальнену інформацію про діяльність суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, необхідну для забезпечення прозорості у видобувних галузях у звітному періоді, зокрема інформацію про податки і збори, інші платежі, що були сплачені або належні до сплати отримувачам платежів такими суб'єктами у звітному періоді;
- звіт про отримані платежі – документ, що містить узагальнену інформацію про платежі, що були сплачені або належні до сплати отримувачеві платежу кожним окремим суб'єктом господарювання, який здійснює діяльність у видобувних галузях, у звітному періоді;

- звіт ІПВГ – звіт, що готується незалежним адміністратором за результатом проведення аналізу та звірки інформації, наданої суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, з одного боку та отримувачами платежів з іншого відповідно до технічного завдання та в рамках ІПВГ;
- звітний період – календарний рік, за який узагальнено інформацію про фінансовий стан та результати діяльності суб'єкта господарювання, який здійснює діяльність у видобувних галузях;
- Ініціатива щодо забезпечення прозорості у видобувних галузях (надалі – ІПВГ) – незалежний і добровільно підтримуваний Україною на міжнародному рівні стандарт забезпечення прозорості господарської діяльності у видобувних галузях, прийнятий Міжнародним секретаріатом ІПВГ 15 лютого 2016 року та затверджений Міжнародним правлінням ІПВГ 23 лютого 2016 року;
- консолідований звіт про виробництво та платежі – документ, що містить консолідовану на рівні материнського підприємства у видобувних галузях інформацію про виробництво підконтрольних суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, та інформацію про податки і збори, інші платежі, що були сплачені або належні до сплати отримувачам платежів такими суб'єктами;
- материнське підприємство у видобувних галузях – підприємство, що зареєстроване в Україні та здійснює контроль над хоча б одним суб'єктом господарювання, який здійснює діяльність у видобувних галузях;
- незалежний адміністратор – суб'єкт господарювання, який здійснює аналіз та звірку інформації, наданої суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, та отримувачами платежів відповідно до технічного завдання, та готує звіт ІПВГ;
- отримувач платежів – будь-який орган державної влади, орган влади Автономної Республіки Крим або орган місцевого самоврядування в Україні, а також будь-яке підприємство, установа або організація, які прямо або опосередковано контролюються державою України, Автономною Республікою Крим, територіальною громадою або будь-яким органом державної влади, органом влади Автономної Республіки Крим або органом місцевого самоврядування в Україні;
- платіж – будь-який платіж, здійснений суб'єктом господарювання, який здійснює діяльність у видобувних галузях, у грошовій або натуральній формі на користь державного або місцевих бюджетів, фондів загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування або отримувача платежів, безпосередньо у зв'язку із діяльністю у видобувних галузях, зокрема:

- загальнодержавні податки та збори, місцеві податки, загальнодержавні внески, за винятком податку на додану вартість та податку на доходи фізичних осіб;

- дивіденди;

- частина прибуткової продукції;

- платежі (виплата, премія, бонус), передбачені договорами, угодами та іншими не забороненими законодавством правочинами, пов'язаними з користуванням надрами, в тому числі договорами про спільну діяльність, угодами про розподіл продукції, договорами оренди чи концесії цілісного майнового комплексу;

- збори та інші платежі (фінансові санкції) за надання, продовження строку дії, переоформлення, видачу дубліката, внесення змін, зупинення дії чи анулювання спеціального дозволу на користування надрами, ліцензій та інших документів дозвільного характеру;

- інші платежі, пов'язані із діяльністю у видобувних галузях, в тому числі плата за придбання прав на геологічну інформацію, плата за користування (тимчасове зайняття) земельних ділянок, плата (тарифи) за доступ до об'єктів інфраструктури, витрати на покращення інфраструктури, орендні платежі;

- будь-який інший платіж відповідно до законодавства, або внутрішньої політики суб'єкта господарювання, який здійснює діяльність у видобувних галузях, у зв'язку із користуванням надрами.;

проектна діяльність – діяльність щодо геологічного вивчення, в тому числі дослідно-промислової розробки, родовищ корисних копалин загальнодержавного значення, та/або видобування корисних копалин загальнодержавного значення та/або виконання робіт (здійснення діяльності), передбачених угодою про розподіл продукції щодо корисних копалин загальнодержавного значення, які здійснюються відповідно до одного спеціального дозволу на користування надрами та/або регулюються однією угодою про умови користування надрами, угодою про розподіл продукції, договором про спільну діяльність або іншим договором, а також транспортування трубопроводами вуглеводнів, у тому числі з метою транзиту, яке здійснюється відповідно до договору;

- суб'єкт господарювання, який здійснює діяльність у видобувних галузях – фізична особа-підприємець чи юридична особа, яка здійснює користування надрами для геологічного вивчення, в тому числі дослідно-промислової розробки, родовищ корисних копалин загальнодержавного значення та/або видобування корисних копалин загальнодержавного значення

ня, та/або виконання робіт (здійснення діяльності), передбачених угодою про розподіл продукції щодо корисних копалин загальнодержавного значення, та/або здійснення транспортування трубопроводами вуглеводнів, у тому числі з метою транзиту;

- технічне завдання – вимоги, які повинні бути дотримані при підготовці звіту ІПВГ, зокрема визначення обсягу інформації звіту ІПВГ, узгодження проміжних результатів та обов'язків незалежного адміністратора при його виконанні на кожному етапі, і які є невід'ємною частиною договору з незалежним адміністратором.

2. Термін «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення». Термін «контроль» та похідні від нього вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про захист економічної конкуренції».

3. Інші терміни вживаються в значеннях, наведених в інших законах України.

Стаття 2. Правова основа розкриття інформації у видобувних галузях

1. На виконання зобов'язань України за Угодою про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, цей Закон спрямований на імплементацію, в частині підвищення прозорості господарської діяльності у видобувних галузях, Директиви 2013/34/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 червня 2013 року, Директиви 2013/50/ЄС Європейського парламенту та Ради ЄС від 22 жовтня 2013 року та Директиви 2007/14/ЄС Європейського парламенту та Ради ЄС від 8 березня 2007 року.

2. Суб'єкти владних повноважень України, а також суди при застосуванні норм цього Закону беруть до уваги правозастосовну практику Європейського Союзу, зокрема рішення Суду Європейського Союзу (Європейського Суду, Загального Суду) щодо застосування положень актів законодавства Європейського Союзу, зазначених у частині першій цієї статті.

Стаття 3. Сфера дії Закону

Цей Закон поширюється на всіх суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, та материнські компанії у видобувних галузях, незалежно від їх організаційно-правових форм і форм власності, а також на отримувачів платежів.

Розділ II

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЩОДО РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ

Стаття 4. Мета розкриття інформації

Метою розкриття інформації у видобувних галузях є надання громадськості доступу до повної та об'єктивної інформації щодо платежів суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, на користь отримувачів платежів, створення передумов для суспільно відповідального використання такими суб'єктами корисних копалин загальнодержавного значення, а також для суспільного ознайомлення та обговорення питань, пов'язаних із використанням та управлінням державою та територіальними громадами корисними копалинами загальнодержавного значення.

Стаття 5. Суб'єкти розкриття інформації

1. Суб'єктами розкриття інформації є:

- суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях;
- материнські підприємства у видобувних галузях;
- отримувачі платежів;
- центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості.

2. Суб'єкти розкриття інформації зобов'язані розкривати інформацію відповідно до вимог, в обсязі та строки, встановлені цим Законом та іншими актами законодавства України.

Стаття 6. Способи розкриття інформації

1. Розкриття інформації здійснюється у такий спосіб:

1) суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях та материнськими підприємствами у видобувних галузях:

- подання звіту про виробництво та платежі та, у необхідних випадках, консолідованого звіту про виробництво та платежі до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, та/або незалежного адміністратора (у паперовому вигляді та на електронному носії інформації);
- розміщення на веб-сайті в мережі Інтернет (за наявності такого веб-сайту) електронної версії звіту про виробництво та платежі та, у не-

обхідних випадках, консолідованого звіту про виробництво та платежі, та електронних копій спеціальних дозволів на користування надрами та/або угод про умови користування надрами, угод про розподіл продукції, договорів про спільну діяльність або інших договорів, на підставі яких безпосередньо здійснюється проектної діяльності;

2) отримувачами платежів:

- подання звіту про отримані платежі до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, та/або незалежного адміністратора (у паперовому вигляді та на електронному носії інформації);
- розміщення електронної версії звіту про отримані платежі на веб-сайті в мережі Інтернет (за наявності такого веб-сайту);

3) центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості:

- розміщення на офіційному веб-сайті в мережі Інтернет електронної версії звіту про виробництво та платежі та, у необхідних випадках, консолідованого звіту про виробництво та платежі, електронної версії звіту про отримані платежі, електронної версії звіту ІПВГ та електронних копій спеціальних дозволів на користування надрами та/або угод про умови користування надрами, угод про розподіл продукції, договорів про спільну діяльність або інших договорів, на підставі яких безпосередньо здійснюється проектної діяльності;

4) усіма суб'єктами розкриття інформації, крім центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості:

- надання інформації про платежі та копій спеціальних дозволів на користування надрами та/або угод про умови користування надрами, угод про розподіл продукції, договорів про спільну діяльність або інших договорів, на підставі яких безпосередньо здійснюється проектна діяльність, на запит центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, та/або незалежного адміністратора.

2. Усі електронні версії та копії документів, зазначені в частині 1 цієї статті повинні розміщатися у форматі, що дозволяє їх автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до них, а також їх подальше використання.

Стаття 7. Звіт про виробництво та платежі

1. Звіт про виробництво та платежі повинен включати наступну інформацію:

- загальна сума платежів;
- загальна сума по кожному виду платежів;
- загальна сума платежів щодо кожної окремої проектної діяльності;
- загальна сума по кожному виду платежів щодо кожної окремої проектної діяльності;
- валюта, в якій здійснювалися платежі;
- звітний період, в якому здійснювалися платежі;
- опис виду господарської діяльності, у зв'язку з якою здійснювалися платежі;
- перелік окремих проектних діяльностей, які прямо чи опосередковано реалізуються, та її основні характеристики;
- участь у соціальних проектах чи програмах та загальна сума платежів щодо кожного соціального проекту чи програми, з розбивкою на ті, що реалізуються в місцях розміщення виробничих потужностей, та інші;
- обсяги видобутку щодо відповідної проектної діяльності;
- зайнятість;
- обсяги фінансування та допомоги, отриманих від органів влади та підконтрольних їм суб'єктів, зокрема обсяги державної допомоги суб'єктам господарювання;
- інформація щодо кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) у звітному періоді або їх відсутність;
- результати аудиту фінансової звітності за звітний період (для суб'єктів розкриття, які відповідно до законодавства зобов'язані проводити аудит фінансової звітності).

Невід'ємною частиною звіту про виробництво та платежі є акти узгодження між суб'єктом господарювання, який здійснює діяльність у видобувних галузях, та одержувачем платежів, якщо такі акти склалися.

2. Підготовка звіту про виробництво та платежі здійснюється в обсязі та відповідно до форми, попередньо погодженої незалежним адміністратором та багатосторонньою групою з питання імплементації в Україні ІПВГ та затвердженої Кабінетом Міністрів України.

3. Будь-який платіж, здійснений одноразово або декількома пов'язаними частинами, не повинен враховуватися у звіті про виробництво та платежі, якщо сума такого платежу протягом звітного періоду є меншою

за суму, встановлену багатосторонньою групою з питання імплементації в Україні ІПВГ.

5. У випадку здійснення платежу у натуральній формі, такий платіж відображається у вартісному та у кількісному вираженні з відповідними примітками для пояснення порядку визначення розміру цих платежів.

6. При розкритті інформації про платежі, зазначені в цій статті, має відображатися зміст, а не форма платежів чи відповідної господарської діяльності. Платежі та види господарської діяльності не можуть бути штучно розділені чи об'єднані для уникнення застосування положень цього Закону.

Стаття 8. Звіт про отримані платежі

1. Звіт про отримані платежі повинен включати наступну інформацію:

- загальна сума платежів;
- загальна сума по кожному виду платежів;
- загальна сума платежів щодо кожної окремої проектної діяльності;
- загальна сума по кожному виду платежів щодо кожної окремої проектної діяльності;
- валюта, в якій здійснювалися платежі;
- звітний період, в якому здійснювалися платежі;

обсяги фінансування та допомоги, направлених від отримувача платежів до суб'єкта господарювання, який здійснює діяльність у видобувних галузях.

2. Підготовка звіту про отримані платежі здійснюється в обсязі та відповідно до форми, попередньо погодженої незалежним адміністратором та багатосторонньою групою з питання імплементації в Україні ІПВГ та затвердженої Кабінетом Міністрів України.

3. Будь-який платіж, здійснений одноразово або декількома пов'язаними частинами, не повинен враховуватися у звіті про отримані платежі, якщо сума такого платежу протягом звітного періоду є меншою за суму, встановлену багатосторонньою групою з питання імплементації в Україні ІПВГ.

Стаття 9. Вимоги до створення багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ

1. З метою здійснення нагляду за процесом розкриття інформації у видобувних галузях відповідно до вимог ІПВГ центральний орган виконав-

чої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, утворює багатосторонню групу з питання імплементації в Україні ІПВГ.

2. Основними принципами діяльності багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ є:

- вільне обговорення питань та прийняття рішень;
- гласність та прозорість діяльності;
- відкритість;
- паритетність представництва інтересів зацікавлених осіб;
- дотримання законодавства України та стандартів ІПВГ.

3. Персональний склад багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ та положення про неї затверджуються рішенням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості.

4. Формування складу багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ здійснюється на паритетних засадах з представників груп зацікавлених осіб, а саме представників центральних органів виконавчої влади, суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, та представників організацій громадянського суспільства.

5. Головою багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ є Міністр енергетики та вугільної промисловості України за посадою.

6. Рішення багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ приймаються більшістю голосів її членів за умови, що така більшість включає голоси більшості присутніх членів багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ від кожної окремої групи зацікавлених осіб. Рішення багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ оформляються протоколом і підписуються головою багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ.

7. До повноважень багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ входить:

- здійснення нагляду за процесом розкриття інформації у видобувних галузях відповідно до вимог ІПВГ;
- попереднє погодження форм звіту про виробництво та платежі, консолідованого звіту про виробництво та платежі, звіту про отримані платежі,

- встановлення мінімальної суми, у випадку неперевіщення якої будь-який платіж, здійснений суб'єктом господарювання, який здійснює діяльність у видобувних галузях, одноразово або декількома пов'язаними частинами, не повинен враховуватися у звіті про виробництво та платежі та звіті про отримані платежі за відповідний звітний період;

- схвалення кандидатури незалежного адміністратора;
- узгодження порядку проведення конкурсу щодо обрання незалежного адміністратора;
- узгодження звіту ІПВГ;
- попереднього погоджує технічне завдання на підготовку звіту ІПВГ;
- здійснення інших повноважень відповідно до цього Закону.

8. Інформаційне, організаційне, матеріальне та інше забезпечення діяльності багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ здійснює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості.

Стаття 10. Консолідований звіт про виробництво та платежі

1. Материнські підприємства у видобувних галузях, які зареєстровані в Україні та які відповідно до законодавства складають консолідовану фінансову звітність, зобов'язані складати та подавати консолідований звіт про виробництво та платежі.

2. Консолідований звіт повинен містити виключно інформацію про виробництво та платежі суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях.

3. Підготовка консолідованого звіту про виробництво та платежі здійснюється в обсязі та відповідно до форми, попередньо погодженої незалежним адміністратором та багатосторонньою групою з питання імплементації в Україні ІПВГ та затвердженої Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Звіт ІПВГ

1. Підготовка звіту ІПВГ здійснюється незалежним адміністратором.

2. Незалежний адміністратор обирається на конкурсній основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, та його кандидатура схвалюється багатосторонньою групою з питання імплементації в Україні ІПВГ. Порядок проведення конкурсу щодо обрання незалежного адміністратора встановлюється центральним органом виконавчої влади, що

забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості та узгоджується з багатосторонньою групою з питання імплементації в Україні ІПВГ.

3. Звіт ІПВГ готується трьома мовами (українською, російською та англійською) на підставі проведеного аналізу та звірки отриманої інформації від суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, та отримувачів платежів та узгоджується з багатосторонньою групою з питання імплементації в Україні ІПВГ.

4. Звіт ІПВГ готується відповідно до технічного завдання, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, та попередньо погодженого багатосторонньою групою з питання імплементації в Україні ІПВГ. Зміст технічного завдання та звіту ІПВГ повинен відповідати вимогам ІПВГ.

5. Протягом двох місяців після оприлюднення звіту ІПВГ суб'єкти розкриття інформації за результатами аналізу звіту ІПВГ можуть подавати центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, пропозиції щодо підвищення ефективності функціонування видобувних галузей в частині нормативно-правового, організаційного, технологічного, матеріального та іншого забезпечення. Пропозиції розглядаються на засіданні багатосторонньої групи з питання імплементації в Україні ІПВГ і, з урахуванням її рішення, направляються Кабінету Міністрів України для подальшої реалізації.

Стаття 12. Копії спеціальних дозволів на користування надрами та договорів щодо проектної діяльності

1. Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, повинні розміщати електронні копії отриманих або укладених ними спеціальних дозволів на користування надрами та/або угод про умови користування надрами, угод про розподіл продукції, договорів про спільну діяльність або інших договорів, на підставі яких безпосередньо здійснюється проектна діяльність на веб-сайті відповідного суб'єкта розкриття інформації в мережі Інтернет (за наявності такого веб-сайту).

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, зобов'язаний оприлюднювати на своєму офіційному веб-сайті електронні копії виданих або укладених отримувачами платежів та іншими органами влади спеціальних дозволів на користування надрами та/або угод про умови користування надрами, угод про розподіл продукції, договорів про спільну діяльність або інших договорів, на підставі яких безпосередньо здійснюється проектна діяльність усіх суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях.

Стаття 13. Строки та порядок розкриття інформації

1. Суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, повинні розкривати свої звіти (консолідовані звіти) про виробництво та платежі щорічно не пізніше 1 вересня, яке слідує після закінчення відповідного звітного періоду, та повинні забезпечувати, щоб такі звіти залишалися публічно відкритими протягом, щонайменше, 10 років з дати розкриття.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, та/або незалежний адміністратор протягом 30 днів повинен надавати відповідному суб'єкту розкриття інформації та публікувати на своєму офіційному веб-сайті повідомлення про отримання звіту (консолідованого звіту) про виробництво та платежі та його відповідність встановленим вимогам. У випадку відсутності зауважень відповідний звіт (консолідований звіт) вважатиметься таким, що поданий своєчасно і в належній формі. У випадку наявності зауважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, та/або незалежного адміністратора, суб'єкту розкриття інформації надається 10 робочих днів для усунення зауважень та підготовки остаточної редакції звіту (консолідованого звіту) про виробництво та платежі.

Не дозволяється ініціювати застосування заходів відповідальності, якщо до цього компаніям не надається можливість усунути порушення протягом 10 днів.

3. Звіт ІПВГ розміщується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, щорічно не пізніше 30 листопада та залишається публічно відкритим щонайменше 10 років з дати розміщення.

4. Копії спеціальних дозволів спеціальних дозволів на користування надрами та договорів щодо проектної діяльності повинні розміщатися суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, в мережі Інтернет протягом одного місяця з дати їх, отримання, видачі або підписання відповідно та, в частині розміщення центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, в мережі Інтернет, залишаються публічно відкритими протягом, щонайменше, 10 років з дати розміщення.

5. З метою забезпечення належного збору, розкриття та поширення інформації у видобувних галузях, отримувачі платежів зобов'язані надава-

ти на запит центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, та/або незалежного адміністратора повну інформацію про платежі у строк, що не перевищує 15 робочих днів з моменту відповідного запиту, а також забезпечувати уповноваженим представникам центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, та/або незалежному адміністратору вільний доступ до такої інформації, крім випадків, передбачених законом.

6. Порядок розкриття інформації суб'єктами розкриття інформації встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 14. Відкритість доступу до інформації

Інформація, яка повинна бути розкрита суб'єктами розкриття інформації відповідно до цього Закону, не може бути віднесена до комерційної таємниці та/або до інформації з обмеженим доступом. Положення інших актів законодавства, у тому числі внутрішніх нормативних документів суб'єктів розкриття інформації та договорів, які передбачають віднесення зазначеної інформації до конфіденційної або такої, що становить комерційну таємницю, не застосовуються.

Розділ III

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ У ВИДОБУВНИХ ГАЛУЗЯХ

Стаття 15. Відповідальність за порушення законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях суб'єктами розкриття інформації

1. За порушення законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях до суб'єктів розкриття інформації, які не є органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим або органами місцевого самоврядування в Україні, застосовуються адміністративно-господарські штрафи за:

1) порушення строків розкриття інформації, передбачених статтею 13 цього Закону, – штраф у розмірі 5 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) розкриття звіту (консолідованого звіту) про виробництво та платежі, що містить недостовірну або неповну інформацію про діяльність суб'єкта, який здійснює діяльність у видобувних галузях, порушення встановленого порядку розкриття інформації у видобувних галузях, яке не пов'язане із порушенням строків розкриття інформації, – штраф у розмірі 10 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) неусунення будь-якого з порушень, передбачених у пунктах 1 та 2 частини першої цієї статті протягом 30 календарних днів після опублікування рішення про накладення штрафу за відповідне правопорушення— штраф у розмірі 100 000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Штраф може бути накладено на відповідного суб'єкта розкриття інформації протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше як через один рік з дня його вчинення.

Штраф підлягає сплаті у двомісячний строк з дня вручення (надіслання) рішення про накладення штрафу та його розміщення на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, в мережі Інтернет або з дня набрання законної сили рішенням суду, яким визнано правомірність накладення штрафу, якщо рішення про застосування заходів відповідальності за таке порушення не було оскаржене у встановленому законодавством порядку.

Копія завіреного банком платіжного документа, що засвідчує факт сплати суми штрафу в повному обсязі, надсилається органу, яким накладено штраф.

У разі несплати штрафу в зазначений строк другий примірник рішення про застосування заходів відповідальності за порушення законодавства про розкриття інформації надсилається органу державної виконавчої служби для виконання органом державної виконавчої служби в примусовому порядку відповідно до чинного законодавства.

Розглядати справи про накладення адміністративно-господарських штрафів за порушення, зазначені у цій статті, мають право посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань енергетики.

2. Інформація про вчинення суб'єктом розкриття інформації порушення законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях та про кожне рішення про застосування адміністративно-господарських штрафів за таке порушення, підлягає опублікуванню в межах п'яти робочих днів з дня прийняття рішення про застосування заходів відповідальності у відповідному розділі на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості в мережі Інтернет.

3. Притягнення відповідного суб'єкта розкриття інформації до адміністративно-господарської відповідальності не звільняє його від виконання обов'язків, покладених цим Законом.

4. Адміністративно господарські штрафи стягуються відповідно до вимог законів України «Про державну виконавчу службу» та «Про виконавче провадження».

Стаття 16. Відповідальність за порушення законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях посадовими особами отримувачів платежів

За порушення посадовими особами отримувачів платежів вимог законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях, винні особи притягаються до відповідальності відповідно до закону.

Стаття 17. Орган, уповноважений розглядати справи про порушення законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях

1. справи про правопорушення, передбачені цим Законом, розглядаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері енергетики, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. У випадку виявлення фактів, які можуть свідчити про порушення законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях, посадові особи уповноваженого органу, яким стали відомі зазначені факти, зобов'язані вжити негайних заходів щодо перевірки зазначених фактів та притягнення відповідних суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, до відповідальності.

Стаття 18. Оскарження рішень у справах про порушення законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях

Рішення про накладення штрафу за порушення законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях може бути оскаржено до суду в порядку, передбаченому законом.

Розділ IV

ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування, крім статей 7, 8, 10, 12, частини першої, другої, четвертої та п'ятої статті 13, статей 15, 17, 18, які набирають чинності з 1 січня 2017 року.

2. У Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст.1122) внести наступні зміни:

1) Главу 15 доповнити новою статтею 212⁷ наступного змісту:

«Стаття 212⁷. Порушення вимог законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях

Порушення посадовими особами органів влади правил і вимог проведення збору, розкриття та поширення інформації у видобувних галузях відповідно до Закону України «Про розкриття інформації у видобувних галузях», – тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від 20 до 60 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.»

2) у Главі 15-А змінити порядкову нумерацію статей відповідно до внесених змін (212⁷ - 212²¹ замінити на 212⁸ - 212²²);

3) у статті 221 цифри «212² - 212²¹» замінити цифрами «212² - 212²²»;

4) у частині першій статті 255:

в абзаці 2 пункту 1 цифри «212⁷» виключити;

в пункту 2² цифри «212⁷» виключити;

у пункті 11 після цифр «185¹¹» доповнити цифрами «212⁷».

3. Установити, що за наслідками діяльності суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, у 2017 році в частині розкриття інформації відповідно до цього Закону адміністративно-господарські санкції не застосовуються. У випадку встановлення факту вчинення суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, правопорушень, передбачених цим Законом, посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань енергетики, направляють таким суб'єктам повідомлення про встановлене правопорушення.

4. Кабінету Міністрів України протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

- затвердити порядок розкриття інформації суб'єктами господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, відповідно до міжнародних стандартів звітності;

- затвердити порядок розгляду центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері енергетики та вугільної промисловості, справ про порушення законодавства про розкриття інформації у видобувних галузях.

5. Кабінету Міністрів України та іншим органам виконавчої влади протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом;

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

- забезпечити перегляд і скасування міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

6. Кабінету Міністрів України розробити пропозиції щодо внесення змін до законодавства в частині спрямування коштів, отриманих в результаті застосування заходів відповідальності до суб'єктів розкриття інформації відповідно до цього Закону, на потреби територіальних громад, на території яких суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у видобувних галузях, мають свої виробничі потужності.

7. Першим обов'язковим звітним періодом є 2016 фінансовий рік.

Голова Верховної Ради України

А. Парубій

Аналітичний центр DiXi Group
02095 Київ, вул. Срібнокільська 24, а/с 68
author@dixigroup.org